

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200704
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618200704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Y. F., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX L., občan SR, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, sp.zn. 7Csp/33/2018-54 zo dňa 15.11.2018 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

Svoje rozhodnutie, okrem iného, súd prvej inštancie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu. V konaní bolo preukázané, že žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/106/2014 úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadost'učinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jeho práva nesie zodpovednosť. Žalovaný v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/206/2014 dosiahol určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXX z 26.4.2013 je neplatná. Podľa odôvodnenia uvedeného rozsudku bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v rozpore so zákonom a neobsahovala všetky zákonné náležitosti a zároveň obsahovala neprijateľné podmienky, ktoré žalobcovi ako slabšej strane boli vnútené žalovaným.

2. Požadované finančné zadost'učinenie vo výške 500,- eur považuje súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaný vo vyššie uvedenom konaní nedosiahol úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv, objektívne by mu hrozili nekontrolované zrážky zo mzdy. Hrozba rozsiahlych majetkových škôd u žalobcu bola reálna, keďže žalovaný žiadosťou požiadal zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe revolvingovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, pričom na základe tejto zmluvy už došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov. Zrážky zo mzdy mal zamestnávateľ vykonávať až do doby, kým žalovaný neoznámí splatenie všetkých pohľadávok. V tejto súvislosti už len ročná úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 70,01 % je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a ako podstatná

náležitost' úverovej zmluvy spôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy. Výška úrokovej sadzby 70,01 % z poskytnutého úveru 1 500,- eur by znamenala značné predraženie úveru a žalovaný svojimi krokmi vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobcu tieto úroky od žalobcu reálne požadoval.

3. Je bez právneho významu, že žalovaný nepodal žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bezprostredne po právoplatnom skončení konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/206/2014. Námitka žalovaného je v tomto smere irelevantná, ako aj skutočnosť, či žalobcovi vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpený žalobca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/206/2014 úspešne uplatnil porušenie svojich práv spotrebiteľa, keď dosiahol určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2013, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

4. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V tomto konaní však žalobca požadoval zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur, čo vzhľadom na znenie dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorej žalovaný mohol žiadať nikým nekontrolované plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok (nemorálny úrok, zmluvné pokuty, náklady a iné nešpecifikované pohľadávky spoločnosti) je primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

5. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia je správne a spravodlivé, aby táto zohľadňovala aj ujmu, ktorá spotrebiteľovi hrozila, pokiaľ by žalovaný uplatňoval voči nemu nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, čím sa naplní aj odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku. Z uvedeného hľadiska sa súde javí ako primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súde, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pokiaľ ide o záver o porušení práva určeného na spotrebiteľa, a tiež pokiaľ ide o určenie priznaného finančného zadosťučinenia. Nepreskúmateľnosť záverov súdu o porušení práva určeného na ochranu spotrebiteľa je daná tým, že ani konajúci súd v odôvodnení rozsudku neuvádza označenie, či už zákonného ustanovenia alebo slovného popisu práva, ktorý je v určitom konkrétnom zákone určené na ochranu spotrebiteľa a ktoré bolo porušené. Pritom ak súd dospel k záveru o danosti nároku, potom predsa jeho základ by mal mať preukázaný a toto preukázanie v odôvodnení rozsudku mal aj náležite zdôvodniť. Zároveň namietal aj výšku primeraného finančného zadosťučinenia, a to rovnako z dôvodu nepreskúmateľnosti. Mal za to, že pre rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia neboli splnené zákonné podmienky a ani neboli dokázané také skutočnosti, ktoré by odôvodnili základ tohto nároku a jeho výšku.

8. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastane suspenzívny

účinnok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutia riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky, II. ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

13. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušľým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

14. A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

15. Žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil porušenie práva osobitným predpisom na Okresnom súde Svidník, ktorý rozsudkom sp.zn. 3C/206//2014 zo dňa 01.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 25Co/16/2017 zo dňa 24.10.2017 a nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2017, ktorými bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 26.04.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Okrem iného odvolací súd v tejto veci poukázal na to, že ak teda dohodou o zrážkach je hoci len potencionálne možné vymôcť nečestné plnenia, tak táto dohoda v spojení práve s nečestnými klauzulami (70,01 % p.a. úroky alebo neprijateľný poplatok v bode 8) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie platiteľa mzdy ako základnú náležitosť takéhoto právneho úkonu, a preto je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

16. Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, avšak v tejto súvislosti uvádza, že bol to žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky.

17. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá hrozila žalobcovi v súvislosti s bezdôvodným obohatením žalovaného.

Priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Pri učení výšky primeraného finančného zadosťučinenia na základe úvahy odvolacieho súdu, tento prihliadol na všetky skutkové okolnosti daného prípadu, vrátane odvolacích námietok žalovaného. Odvolací súd má za to, že žalobca úspešne uplatnil svoje práva žalobou v konaní č.k. 3C/206/2014. Je bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, nemožno sa pri určení výšky finančného zadosťučinenia striktno držať ujmy, ktorá objektívne hrozila. Vzhľadom na porušenia práva spotrebiteľa dodávateľom PROFI CREDIT Slovakia a. s., je priznaná výška finančného zadosťučinenia, určená súdom prvej inštancie vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu, primeraná.

18. Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či k vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie teda úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného je primeraná povahy a rozsahu porušenia práv žalobcu suma 500 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

20. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

21. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je čo do žalovaným namietaného dôvodu odôvodnené riadne, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Súdom prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, v odôvodnení svojho rozhodnutia reagoval na všetky podstatné námietky a tvrdenia žalovaného prednesené v konaní.

23. Odvolací súd po preskúmaní dospel k záveru, že prvoinštančné rozhodnutie je aj v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a aj v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

24. Za porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, že prvoinštančný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

25. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

26. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania a o súdnom poplatku, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. A keďže úspešnému žalobcovi žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, tak tomu zodpovedá aj výrok o trovách odvolacieho konania.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).